

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 12629-11-10 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

12641-11-10

בפני: כב' השופטת – לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

1

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאזם אבו סלים

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

נוכחים: מטעם המאשימה – עו"ד יעל כוכבי
מטעם הנאשם – בעצמו ועו"ד ראפי מסאלחה

פרוטוקול

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירות של הסתה לאלימות וטרור ותמיכה בארגון טרור.

2. פרטי הפרשה תוארו בהרחבה בהכרעת הדין, אך לצורך גזר הדין אציין בקצרה כי הנאשם שימש מאז שנת 1997 כאימאם במסגד שיהאב א-דין בנצרת, ובמסגרת תפקידו נהג לשאת דרשות של יום ששי במסגד בפני קהל מתפללים רב של כ- 2,000 איש, וכן נהג לדרוש גם במסגדים אחרים, לרבות מסגד אל אקצא בירושלים וכן באירועים נוספים.

3. הנאשם הגה ויסד גוף המכונה "גי'מאעת אנצאראללה בית אלמקדס נצרה" (קבוצת תומכי אללה – ירושלים נצרת) ובשמו הפיץ בקרב קהל המתפללים במסגדים כרוזים, חוברות, ספרים וגילויי דעת.

כן יזם הנאשם והקים אתר אינטרנט בשם "מוסלים 48", אשר נועד להפצת משנתו בפני קהל המתפללים במסגד וכן בפני קהל יעד חובק עולם, והזין אותו בתכנים שבחר, ואשר זכו לתפוצה רחבה ברחבי הארץ והעולם.

4. כתב האישום והכרעת הדין, כמו גם חומר הראיות ששימש בסיס להכרעת הדין, מפרטים בהרחבה פרסומים שונים שנעשו על ידי הנאשם באמצעים השונים בתוארו לעיל, ובהם פרש

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

- 1 הנאשם השקפת עולם שבה גילויי תמיכה והזדהות עם ארגון "אל קאעידה" שהוא ארגון טרור
2 מוכרז ועם האידיאולוגיה המאפיינת אותו בפרט ואת הגייהאד העולמי בכלל, וקריאות להשגת
3 המטרות שביסוד אותה השקפת עולם בדרכי אלימות.
4
- 5 .5 כפי שנטען והוכח, פרסומיו אלו של הנאשם וקריאותיו לאלימות נפלו על אזניים קשובות של
6 אחדים ממתפללי המסגד, ואלו אימצו לעצמם, בין היתר בעקבות דבריו, אידיאולוגיה
7 מוסלמית קיצונית שבשמה ביצעו עבירות אלימות קשות בגופם וברכושם של מי שאינם בני דת
8 האיסלאם, עד כדי רצח יהודי, חטיפה ושוד של יהודי נוסף וכן תקיפות של נוצרים.
9 מתפללים נוספים שנחשפו לפרסומי הנאשם, גמרו אומר להצטרף למלחמת הגייהאד לצד אל
10 קאעידה, וקבוצה נוספת אגרה כלי נשק במטרה לעשות בהם שימוש בשלב מאוחר יותר נגד
11 חיילים ישראלים, האפיפיור וכל מטרה הפוגעת, לשיטתם, בדת האיסלאם.
12
- 13 .6 הנאשם כפר בעבירות שיוחסו לו, אך בהתאם להסדר דיוני שאליו הגיעו הצדדים, לא נשמעו
14 ראיות, ותחת זאת הוגש בהסכמה חומר ראיות, שאליו נתלו הסכמות דיוניות שפורטו
15 בהכרעת הדין, ואשר הנחוני בבחינת הראיות.
16 הנאשם עצמו לא העיד, אף זאת במסגרת ההסדר הדיוני (אף שגירסתו המפורטת, כפי
17 שנמסרה במספר רב של הזדמנויות לחוקרי השב"כ והמשטרה הוגשה והיתה, איפוא, בפניו).
18 ההסדר הדיוני נערך על דעתו של הנאשם, אך לאחר מתן הכרעת הדין טען כי נגרם לו בשל כך
19 עיוות דין ועל כן ביקש לשחרר את סניגורו, ככל הנראה כדי לסלול את הדרך להגשת בקשה
20 לביטול ההסדר הדיוני, אך מבקשו לא ניתן לו והצדדים טענו לעונש.
21 כעת הגיעה העת לגזור את דינו.
22
- 23 .7 כפי שניתן ללמוד מהכרעת הדין, הפרסומים שבגינם הורשע הנאשם לא היו פרסומים חד
24 פעמיים או אקראיים, אלא חלק ממערכת מאורגנת ואינטנסיבית של התבטאויות מילוליות,
25 כתובות ומשודרות, ששיקפו את השקפת עולמו של הנאשם, השקפת עולם העולה בקנה אחד
26 עם השקפת עולמו של ארגון הטרור "אל קאעידה" ושל הגייהאד העולמי, המקדשים ערכים
27 באיסלאם מחד ודמוניזציה ואף קריאה לפגיעה במי שאינו שותף לדרך זו. מסרים אלו הועברו
28 תוך קריאה לאמץ תורה זו ואף לעשות שימוש באלימות להשגת מטרותיה, ותוך התבססות על
29 מקורות דתיים ומתן פרשנות למקורות אלו ברוח השקפת עולם זו.
30

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

- 1 8. המסרים הועברו ברגש ובשכנוע עמוקים, תוך עשיית שימוש בכישרונו הרטורי הרב של הנאשם
2 כמו גם בידענותו המופלגת ברזי הדת המוסלמית ובמעמדו הרם בקרב קהילתו ואף מחוצה לה
3 – הן בתחום המדינה והן ברחבי העולם המוסלמי, וזאת הן בחומר הכתוב והן, ובמיוחד,
4 במהלך דרשותיו שהגיעו לאוזני אלפים ואף יותר מכך.
5
- 6 9. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, מידת ההשפעה בפועל של פרסומים אלו של הנאשם לא
7 נותרה בגדר השערה בלבד, גם אם השערה מוצקה ביותר, וכפי שהוכח גרמו פרסומים אלו
8 באופן ישיר לאימוץ קריאות התמיכה בארגון הטרור וההסתה לאלימות על ידי אחדים מן
9 הצעירים שנחשפו להן, באופן שהובילם לביצוע מעשי אלימות קשים עד כדי רצח יהודי.
10
- 11 10. אין לראות, איפוא, בפרסומיו של הנאשם התבטאויות מילוליות תמימות, אלא מערכה
12 מורכבת ועקבית, בעלת מטרות ארוכות טווח, שנועדה לייצר תשתית לניצחון תורתו – היא
13 תורתו של ארגון אל קאעידה – תוך הטפה לשימוש באלימות לשם השגת מטרות אלו. יש
14 לראות, איפוא, בנאשם אחראי מוסרית למעשי האלימות שהוכח כי נעשו בהשראתו, ולסכנה
15 המתמשכת להתרחשותם של מעשי אלימות נוספים על ידי צאן מרעיתו.
16 פעילותו זו של הנאשם נמשכה לאורך שנים, ונועדה לשכנע ולחנך דור של מאמינים שילך
17 בדרכו, יאמץ את אידיאולוגיית הטרור בשמו של האיסלאם הקיצוני ויפעל בדרכים אלימות
18 לשם השלטתה של אותה אידיאולוגיה והוצאתה מן הכוח אל הפועל. אלמלא הופסקה במעצרו
19 של הנאשם, היתה פעילות זו נמשכת ומביאה עמה הקצנה נוספת בקרב מאמיניו ואף מעשי
20 אלימות נוספים.
21
- 22 11. אין צורך להכביר מלים על מנת לתאר את מידת הסכנה הנובעת מפעילות כמו זו שבוצעה על
23 ידי הנאשם.
24 אכן, כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, חופש הביטוי הוא זכות יסוד ראשונה במעלה בשיטת
25 המשטר והמשפט במדינת ישראל ובמדינות הדמוקרטיות בעולם. עם זאת, אין משמעות הדבר
26 כי זכות זו היא בלתי מוגבלת ובלתי מסוייגת, וכי ניתן לנצל לשם העברת מסרים הפוגעים
27 בערכים חברתיים שחשיבותם אינה נופלת מזו של חופש הביטוי, ובראשם – הזכות לביטחון
28 ולשלמות הגוף, וכן ההגנה על קיומה של המדינה כמדינה דמוקרטית, המבטיחה את זכויות
29 וחירויות היסוד של אזרחיה. (ר' דיון בנושא בסעיפים 18-21 להכרעת הדין).
30

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

12. גם מדינה דמוקרטית הדוגלת בשמירה והקפדה על חירויות הפרט, רשאית להתגונן מפני הקמים עליה ועל אזרחיה, ולהגביל באמצעים שונים לרבות איסורים פליליים, את האפשרות לעשות שימוש בחירויות אלו כדי לפגוע בזולת או במדינה. על כל אדם לדעת כי גם אם רשאי הוא לאחוז בהשקפת עולם ככל שיעלה על רוחו, אין הוא רשאי לעשות בה שימוש שיש בו משום תמיכה בארגוני טרור הקמים עלינו או הסתה לאלימות, וכי מטריית זכויות היסוד, לרבות חופש הביטוי, לא יגנו עליו ולא ימנעו ממנו מלתת את הדין על מעשיו. זוהי המסגרת הרעיונית העומדת ביסודו של גזר דין זה.
13. התובעת מבקשת לגזור על הנאשם מאסר לתקופה המירבית הקבועה לצד אחת העבירות בהן הורשע הנאשם – חמש שנות מאסר וכן מאסר על תנאי מרתייע. לשיטתה, מדובר במקרה החמור ביותר מסוגו שנדון עד היום במדינת ישראל, הן מבחינת היקף הפרסומים והן מבחינת טיבם, בהתחשב ברום מעמדו ומידת השפעתו של הנאשם על קהל מאמיניו.
14. התובעת מפנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בתיק פח 1007/03 מדינת ישראל נ' מאלכ זועבי, אשר הרשיע את הנאשם שם בעבירות של החזקת חומר השייך להתאחדות בלתי מותרת ותמיכה בארגון טרור, וזאת בשל הבאתם לארץ של תקליטורים שכללו דברי הסתה נגד מדינת ישראל ודברי הזדהות עם ארגון אלקאעידה, ומסירתם לידי הנאשם כאן, כדי שישמשו להסתה נגד מדינת ישראל.
- בית המשפט המחוזי גזר על מאלכ זועבי מאסר בפועל של 6 חודשים ומאסר על תנאי של 12 חודשים, תוך התחשבות בנסיבות מקלות ובהן זיכוי מעבירה חמורה של מגע עם סוכן חוץ וכן העובדה שהרשעתו התבססה על הודאותיו הוא ואף נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר קצין המבחן.
15. לשיטתה של התובעת, חייב עונשו של הנאשם כאן להיות חמור פי כמה מזה של זועבי, שכן הוא היה היעד לחומר שהובא על ידי זועבי, והוא זה שהיה אמור לעשות בו שימוש מסית, כפי שאכן עשה בפועל, ואף המשיך במעשיו גם לאחר שזועבי עצמו נשפט.
16. הסיניגור, מאידך, מבקש לאבחן את גזר דינו של מאלכ זועבי מעניינו של הנאשם. לשיטתו, מדובר במקרה נדיר במשפט בישראל בו נגר עונש מאסר לתקופה קצרה יותר מתקופת המעצר שבה היה הנאשם נתון. עוד טוען הוא כי הטיעון הדרמטי, לדבריו, של התובעת אינו מבוסס

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

- 1 והוא מנותק מן המציאות המשפטית. לדבריו, תחילתה של הפרשה באיסוף אלפי דפי מאמרים
2 וספרות מתוך אתר האינטרנט והמחשבים שנתפסו, כאשר מתוך "אוקיינוס החומר" כפי
3 שהגדירו בית המשפט המחוזי באחד ההליכים, אשר נאסף במשך שנים, נמצאו רק מספר
4 קטעים שפורטו בכתב האישום.
5
6 17. עוד טוען הסניגור כי אין למעשה כל קריאה מפורשת לאלימות בפרסומי הנאשם, וכי יש
7 להבחין בין קריאה מפורשת לאלימות או טרור, שאינה משתמעת לשני פנים, לבין אמירה
8 משתמעת.
9 כדוגמה לאמרות מפורשות מפנה הסניגור לע"פ 71624/05 חיים עזרא פנירי ואח' נ' מדינת
10 ישראל (פורסם בנבו), שם ריססו הנאשמים על קירות בשטח ציבורי כתובות בנוסח "כהנא
11 צדק" ו"יגורשו הערבים", הורשעו בשל כך בעבירות של הסתה לגזענות ועבירות נוספות,
12 ונדונו לעונש מאסר על תנאי בלבד.
13
14 18. הסניגור מביא דוגמאות נוספות בנושא רב העיר צפת אשר התבטא, לטענתו, באופן גזעני נגד
15 ערביי המדינה וכן בנושא הספר "תורת המלך", שכולו, כך טוען הסניגור, רעל נגד ערביי מדינת
16 ישראל, וטוען כי על אף שמדובר בהסתה מפורשת לגזענות ואלימות, לא הועמדו האחראים
17 לכך לדין. לעומת זאת, מלין הוא, הועמד הנאשם כאן לדין בגין עבירות שיש בהן רק פוטנציאל
18 לעורר אלימות, ואין מקום להטיל עליו עונש קיצוני כפי שדורשת התובעת.
19
20 19. אדגיש כי לא אוכל להתבסס בגזר הדין על טיעוניו של הסניגור בנוגע לפרשות רב העיר צפת
21 והספר "תורת המלך", שכן מדובר בדברים שאינם בידיעתו השיפוטית של בית המשפט.
22 הסניגור טען בנוגע לפרשות אלו ללא כל אסמכתא וללא כל ביסוס עובדתי, ובלא להבהיר את
23 פרטיהן. אכן, פרשות אלו זכו לסיקור בתקשורת, וככאלו מוכרות הן לסניגור וגם לי. עם זאת,
24 אין דין ההסתמכות על פרסומים בתקשורת במסגרת דיון ציבורי, כדין ההסתמכות על אותם
25 פרסומים בהליך משפטי, המחייב תמיכת טענות בראיות של ממש, על מנת שניתן יהיה לשקול
26 באופן אמיתי ומושכל את משמעותם.
27 ככל שמבקש הסניגור ללמוד מפרשות אלו בגזירת דינו של הנאשם, היה עליו לבסס עובדתית
28 את טיעוניו במסמכים או ראיות אחרות, מהן ניתן היה להסיק את הנתונים האמיתיים
29 והמלאים באותן פרשות, ולא רק את נתונים חלקיים אשר מידת אמינותם אינה ידועה, ואשר
30 מקורם בפרסומי תקשורת.
31

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

- 1 כאמור, הנתונים העובדתיים והמשפטיים הקשורים בשתי פרשות אלו אינם ידועים לי. לא
2 הובהר מה היתה מהות הפרסומים, באילו נסיבות נעשו, מה היו הראיות שעמדו לרשות
3 רשויות אכיפת החוק להוכחת מעשי עבירה ומה היו שיקוליהן בהחלטה שלא להעמיד את
4 אותם אנשים לדין. ממילא, לא אוכל לקבוע כי יש בפרשות אלו כדי ללמד על אפליה או על
5 מדיניות שיש בה כדי להשפיע לכיוון זה או אחר בגזירת דינו של הנאשם.
6
7 20. אשר לפרשת פנירי: כל השוואה בין אותו מקרה לבין הפרשה נשוא תיק זה נדונה לכישלון. שם
8 דובר על מעשה נקודתי של ריסוס כתובות נאצה, על ידי אנשים שאינם בעלי מעמד או השפעה
9 מיוחדת על הציבור ובאופן חד פעמי, ואשר מטרתו ותוצאתו בעיקר בהלהטת רוחות נקודתית
10 בקרב ציבור מוגבל שלא ברור עד כמה יושפע ממנו.
11 ר' גם את ת.פ. 4577/00 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נ' איאד סוב לבן (פורסם בנבו), מפי כב'
12 השופט סולברג, שם נגזר עונש של 8 חדשי מאסר בגין מעשים הנופלים בחומרתם מעשיו של
13 הנאשם ומידת השפעתם.
14 בקטגוריה זו יש לכלול גם את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בענין מאלכ זועבי
15 שאוזכר לעיל, ואשר גם עניינו מעשה נקודתי יחיד, שלא היה אלא חלק זעיר מפעילותו של
16 הנאשם כאן שהיקפה, עוצמתה, משמעותה ונזקיה עולים עליו לאין שיעור. חרף זאת נגזר עליו
17 עונש של ששה חדשי מאסר בפועל.
18
19 21. בעניינו מדובר, כאמור, בפעילות שנמשכה לאורך שנים, אשר נועדה להנחיל למספר רב ככל
20 האפשר של אנשים את תורתו של הנאשם, תוך ניצול מעמדו והשפעתו בקרב אותם אנשים,
21 ותוך יצירת תשתית אידיאולוגית לביסוס עמוק ונרחב של השקפת העולם התומכת בארגון
22 טרור רצחני המאיים על שלום העולם כולו, תוך שימוש באמצעים אלימים, ובאופן שיש בו כדי
23 לחתור באופן ממשי תחת קיומה של המדינה ולעודד מעשי אלימות קשים, אשר כפי שראינו –
24 אף יצאו לפועל במספר מקרים, עד כדי קיפוח חיי אדם.
25 העונש שהוטל על הנאשמים בפרשות שתוארו לעיל, אינו יכול לשמש, איפוא, כאמת מידה
26 לגזירת דינו של הנאשם כאן.
27
28 22. מאידך, בפרשת ג'אברין שאוזכרה בהכרעת הדין (דנ"פ 8613/96 ג'אברין נ' מ"י פ"ד נד(5), 193,
29 198-199 (2000) ולפניה ע"פ 4147/95 ג'אברין נ' מדינת ישראל, פ"ד (4) 38), נגזר על הנאשם
30 עונש מאסר בפועל של 12 חודשים בגין פרסומים של שלושה מאמרים בעיתונות הכתובה, ובהם
31 תמיכה בארגון טרור והסתה לאלימות. פרסומים אלו היו דומים מבחינת תכנם, אך בהיקף

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

- 1 מצומצם לאין שיעור, ובמידת השפעה קטנה בהרבה, הן משום ההבדל במעמד של הנאשם
2 שם והנאשם כאן, הן משום טיבו של אמצעי התקשורת ששימש לפרסומים והן משום היקפם
3 של הפרסומים, תדירותם ומשך הפעילות המסיתה.
4
- 5 23. בע"פ 697/98 טטיאנה סוצקין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 289, נדונה הנאשמת בגין שורת
6 עבירות של תמיכה בארגון טרור, הסתה לגזענות ואחרות למאסר בפועל של שנתיים, על אף
7 גילה הצעיר, עברה הנקי, בעיותיה הנפשיות ונסיבות מקלות אחרות.
8 המעשים שביצעה הנאשמת שם היו אכן חמורים ובהתאם העונש שנגזר עליה, אך בהשוואת
9 חומרתם למעשיו של הנאשם, דומני שחומרת מעשיו של הנאשם רבה יותר.
10 שם דובר בצעירה חסרת מעמד מיוחד בקרב קהילתה, אשר ביצעה בתוך פרק זמן קצר מעשים
11 פרובוקטיביים פוגעניים שלמרבית המזל לא גרמו לפגיעה בנפש. אכן, דובר שם במעשים שחרגו
12 מהתבטאויות מילוליות ואשר הקימו עבירות שהעונש לצידן חמור פי כמה מן העונש לצד כל
13 אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם, אך מתוך השוואת המעשים, תוצאתם ונזקם, המסקנה
14 היא כי חומרת מעשיו של הנאשם ונזקיהם, עולה על חומרת מעשיה של הנאשמת שם.
15
- 16 24. כזכור, הנאשם חרש חריש עמוק בקרב קהל יעד בעל פוטנציאל לספיגת השקפת העולם
17 הפוגענית, המעשים נעשו לאורך זמן ובאופן יסודי ומעמיק, ובסופו של דבר אף הניבו תוצאות
18 שהביאו לפגיעה בחיי אדם, ועל כן לא ניתן להתייחס גם אליהן כהתבטאויות מילוליות גרידא
19 מבחינת תוצאתן ונזקן.
20
- 21 25. נראה שהמקרה שבפני הוא אחד החמורים מסוגו שנדונו על ידי בתי המשפט בישראל.
22 המחוקק הגביל את האפשרות להגשת כתבי אישום בעבירות אלו, בשל החשש לפגיעה בחופש
23 הביטוי (ר' התייחסות לנושא במסגרת הכרעת הדין), ואכן, היועצים המשפטיים לממשלה
24 לדורותיהם, נקטו יד קפוצה בהגשת כתבי אישום בעבירות אלו, והגבילו אותן בדרך כלל
25 למקרים מובהקים וחמורים.
26 עם זאת, התקשיתי למצוא מקרה שנדון בפסיקה המשתווה בחומרתו למעשיו של הנאשם
27 מבחינת הפרמטרים שתוארו לעיל: טיב התמיכה בטרור וההסתה, תדירותה, היקפה, אופן
28 הפצתה, משקלה בקרב הציבור הרלבנטי ואף הוכחה ברורה בדבר הוצאה לפועל של הרעיונות
29 שלהם הטיף הנאשם, באופן שגרם לאבדן חיי אדם ולנזקים נוספים.
30 עונשו של הנאשם חייב, איפוא, לשקף חומרה זו.
31

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

- 1 26. אכן, אין לנאשם הרשעות קודמות, ועובדה זו תיזקף כמובן לזכותו בגזירת דינו. עם זאת,
2 משקלו של נתון זה מוגבל, נוכח הפעילות המתמשכת לאורך שנים, באינספור הזדמנויות,
3 באמצעים שונים, במקומות שונים ובפני קהלים שונים, במישרין ובעקיפין.
4
- 5 27. נתון נוסף שיילקח בחשבון לזכות הנאשם הוא שהייתו במעצר, מעצר בית ובהמשך מעצר בית
6 חלקי ובהרחקה מביתו במשך תקופה של קרוב לשנתיים. מעבר לקושי הרב שבמגבלות אלו,
7 יש לזכור כי הנאשם איבד באחת את מעמדו כמנהיג רוחני בכיר ופעיל, גם אם מבחינה
8 אידיאולוגית משמש הוא עדיין כתובת ומקור. בהתאם, סבל הנאשם גם מפגיעה כלכלית
9 משמעותית, שכן מקור פרנסתו נפסק, ואף שהותר לו לצאת לעבודה, לא נסתייע הדבר בפועל.
10
- 11 28. עוד יעמוד לזכות הנאשם ההסדר הדיוני שבו נטל חלק, תוך גילוי גישה עניינית והגונה באשר
12 לראיות שהיו בידי התביעה. ההסדר חסך זמן שיפוטי ניכר ואיפשר להתמקד בתוך פרק זמן
13 קצר יחסית בשאלות המהותיות שנדרשו להכרעה בלא צורך בניהול הליך סרק מורכב
14 וממושך.
15
- 16 29. ולבסוף: כפי שציינתי לעיל, מעטים המקרים בהם נשפטו אנשים בעבירות נשוא תיק זה, ועוד
17 פחות מכך המקרים שבהם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, ובמיוחד לתקופות
18 משמעותיות.
19 אין משמעות הדבר כי אין לגזור על הנאשם את העונש הראוי לו, במיוחד לאור החומרה
20 היתרה שבמעשיו לעומת המקרים הקודמים, אך עם זאת, שעה שמדובר במקרה ראשון מסוגו
21 ובעוצמתו, יש לנהוג במתינות בגזירת דינו של הנאשם ולא למצות את הדין עמו.
22 נתון זה לא יעמוד, כמובן, לזכות הנאשם או שכמותו, אם ירשו לעצמם להמשיך לפעול בדרך
23 דומה.
24 יחד עם זאת, כאשר עסקינן בפרשה כה חמורה שהשפעותיה על המדינה ואזרחיה כה
25 משמעותיות, הן בפועל והן מבחינת פוטנציאל הטרור והאלימות שייצר הנאשם ואשר
26 תוצאותיו מי ישרון, אין מנוס מלהעדיף את האינטרס הציבורי של תגמול והרתעה על פני
27 נסיבותיו של הנאשם עצמו.
28
29
30

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

1 30. אין מנוס, איפוא, מלגזור על הנאשם – תוך התחשבות בנסיבות לקולא שפורטו לעיל - תקופת
2 מאסר בפועל משמעותית, שתגלם בתוכה מסר נחרץ לפיו מדינת ישראל לא תשלים עם הקמים
3 עליה ועל אזרחיה, ולא תאפשר בניית תשתית אידיאולוגית עמוקה וארוכת טווח ברוח הטרור
4 והאלימות, מבלי שהאחראי לכך ישלם מחיר יקר.

5

6 לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

7 1. מאסר בפועל למשך שלוש שנים, בניכוי ימי מעצרו מיום 6/10/2010 עד יום 25/11/2010.

8

9 2. מאסר על תנאי של 18 חודשים, והתנאי הוא כי לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו
10 מן המאסר עבירה מאלו שבהן הורשע בתיק זה.

11

12 זכות ערעור תוך 45 יום.

13

14

15

ניתן והודע היום כ"ד באלול התשע"ב, 11/09/2012 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת
סגנית הנשיא

16

17 הסנגור: אבקש לעכב את תחילת ריצוי מאסרו של הנאשם, ולו למספר ימים, על מנת להגיש ערעור
18 שהוא בעיקר, כנגד הכרעת הדין ולחילופין, כנגד גזר הדין, בהתאם לאמות המידה שנקבעו ע"י כב'
19 השופטת בייניש בהלכת שוורץ. ראשית, כפי שאמרת, הערעור יתמקד בהכרעת הדין ולכן, במידה
20 וקיים פוטנציאל כי הערעור יתקבל לא ניתן יהיה להחזיר את הגלגל לאחור אם בית המשפט לא
21 יקבל את בקשתנו במידה והנאשם יתחיל בריצוי העונש, להבדיל מערעור על חומרת העונש שאז
22 הפגיעה היא הרבה פחות חמורה.

23 הדבר השני, הנסיבות ועבר פלילי. לנאשם אין הרשעות קודמות. במהלך המשפט הוא התייצב
24 לדיונים ולא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן שאלמלא כן, היה מוגש לפתחו של בית המשפט אישום
25 בגין הפרת הוראה חוקית ולכן, הוא שמר לאורך כל המשפט על כל תנאי השחרור.

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

1 אנו מדברים על אדם שהוא אב למשפחה, נורמטיבי בדרך כלל במישורים של הרישומים הפליליים
2 ולכן, הנסיבות האישיות מטות את הכף לטובת קבלת הבקשה.
3 הדבר השלישי, אורך התקופה. 3 שנים הוא גם שיקול ודי אם אצביע על מקרה אחד, מקרהו של
4 משה קצב שנדון ל- 7 שנות מאסר בגין עבירות מין שחומרן עולה מספר מונים על המקרה הנדון.
5 עניין המעמד, אין מקום להשוות בין מעמדו של נשיא המדינה לבין שיחי' מקומי בעיר בנצרת ולכן,
6 אם יבוא מישו ויטען כי עניין של מסר חברתי פסול, או שלילי, מתבקש מאי ריצוי מידי של העונש
7 היה מקום לדבר על כך בעניינו של קצב.
8 הנאשם הפקיד ערבויות והוא משוחרר בתנאים של ריתוק מוחלט בבית הערב, לרבות איזוק
9 אלקטרוני, כלי שנחשב, לכל הדעות, חסר סנטימנטים, הוא לא יכול להקל עם הנאשם ולעצום עין.
10 אמר כב' השופט חשין פעם שראוי שבית המשפט יתן למאשימה בד"כ עיכובים בענייני שחרור כדי
11 שערכאת הערעור תעביר את שבט הביקורת שלה על הערכאות למטה ולכן, זה הפך לנורמה בכל
12 החלטת שחרור בית המשפט מעכב אוטומטית את השחרור על מנת לאפשר הגשת ערעור. אותו
13 רציונל והיגיון חל במקרה שלנו. לנאשם יש זכות ערעור. אנחנו משמיטים את הבסיס מתחת לזכות
14 זו ומרוקנים אותה מתוכן, אם מחליטים על ריצוי מידי של העונש, בהתחשב בתקופה הארוכה
15 מאוד שבה היה נתון בתנאי שחרור – שנתיים, ולכן אני עותר לבית המשפט, ולו מספר ימים לעכב,
16 על מנת שתוגש בקשה מתאימה לערכאת הערעור בה יעתור הנאשם להותיר את תנאי שחרורו על
17 כנם עד להכרעה סופית בערעור.
18
19 **התובעת:** אנו מתנגדים לבקשה. ככלל, נאשם שהושת עליו מאסר בפועל יחל בריצוי העונש באופן
20 מידי ואין בכוונה, או הצהרה על הגשת ערעור כדי לעכב את גזר הדין. אנו מפנים באותה מידה
21 להלכת שוורץ, מגישה שתי החלטות של בית המשפט העליון מהתקופה האחרונה, אמנם לתקופות
22 קצרות יותר. אנו סבורים שבמקרה זה לא התקיימו אותן נסיבות אשר מצדיקות עיכוב ביצוע מאסר
23 בפועל. על אותן נסיבות צריכות להיות כאלה שמשקלן עולה על האינטרס הציבורי ואכיפה
24 אפקטיבית של החוק ושמירה על אמון הציבור במערכת האכיפה. בית המשפט הרשיע את הנאשם
25 בעבירות חמורות לאין ערוך, הביע היום באופן חד משמעי את הערכתו באשר למסוכנות הגבוהה.
26 אכן הנאשם לא נמצא מפר את מעצר הבית, אך בדרכים מניפולטיביות נקט על מנת לנסות לחזור
27 מהסכמות דיוניות ולבטל את הכרעת הדין. הוא לא ראוי לאמון מבחינתנו. הכרעת הדין, כמו גזר
28 הדין, מנומקים לעילא. אנו סבורים שסיכויי הערעור לא גבוהים.
29 בנוסף, מן הידועות, שהערעורים בבית המשפט המחוזי בנצרת נשמעים תוך זמן קצר ומשך תקופת
30 המאסר שהוטלה לא קצר במידה המקימה חשש כי הנאשם יסיים לרצות חלק ניכר מעונשו בטרם
31 יישמע הערעור.

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

1 לאור כל זאת, אנו מבקשים שהבקשה תדחה. לחילופין, אם בית המשפט לא יקבל את עמדתנו,
2 אבקש לציין שהנאשם כרגע לא נמצא במעצר בית מלא, לא מרותק באופן מוחלט לבית הערב, כפי
3 שאמר חברי. אשר על כן, אם יורה בית המשפט על עיכוב, נבקש שהנאשם ירותק באופן למעצר הבית
4 עם איזוק אלקטרוני.

5
6 **הסנגור:** הנאשם הורשע בפרסום. בית המשפט מדבר על סיכון. המסקנה היא שאם קיים סיכון,
7 הסיכון הוא לפרסום. ענינו הרואות שבמשך שנתיים של הגבלת חירות הנאשם לא פרסם שום דבר.
8 אני מדגיש, בערר שהגישה המאשימה ואשר הסתיים בהסכמה, היה כי לא יפרסם והנאשם כיבד
9 תנאי זה. ולכן, כל סיכון לו טוענת המדינה במהלך ההגבלה המתבקשת עד סיום הערעור, הוא סיכון
10 מדומה ועל כך מלמד העבר שלו, השנתיים שחלפו.

11 אני בכוונה דילגתי על הכלל של סיכויי הערעור משום שאני לא מבקש מבית משפט זה להעריך את
12 סיכויי הערעור על פסק דין שיצא מלפניו. אמנם זה אחד הכללים הקבועים בהלכת שוורץ, אך לא
13 התעכבתי על כלל זה משום שלדידי זה לא הגיוני שאבקש מבית משפט זה להעריך סיכויי ערעור על
14 פסק דין שיצא מלפניו, אך ראוי, צודק ויעיל לתת לערכאה ניטראלית ואובייקטיבית להעביר תחת
15 שט הביקורת של את מה שנכתב כאן שהוא כמעט חסר תקדים מבחינת היקפו. לכן, ראוי שהערעור
16 יתבקש מבלי שהנאשם יהיה מאחורי סורג ובריח וזה יהיה הוגן, צודק ויעיל.

החלטה

17
18
19
20
21
22 הנאשם נדון למאסר בפועל של 3 שנים והסנגור מבקש לעכב את תחילת ריצוי המאסר על מנת
23 להגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין.

24 לטענתו, הנאשם ראוי לעיכוב ביצוע בהתאם לאמות המידה שנקבעו ע"י בית המשפט העליון בהלכת
25 ארנולד שוורץ. כן טוען הוא, כי אם יזוכה הנאשם בסופו של דבר, לא ניתן יהיה להשיב את הגלגל
26 לאחור והנאשם ירצה מאסר בלתי מוצדק. לטענתו, הפך עיכוב הביצוע לעניין שבשגרה ולדוגמה
27 מביא הוא את עניינו של משה קצב שנדון למאסר של 7 שנים וחרף זאת, ניתן עיכוב ביצוע.

28 עוד מציין הוא, כי הנאשם לא הפר את תנאי חלופת המעצר במשך תקופה ארוכה ואין סיבה לחשוש
29 כי יעשה כן כעת.

30
31 התובעת מתנגדת לבקשה. לטענתה, יעוכב ביצוע מאסר רק במקרים חריגים, אשר מקרה זה אינו
32 נמנה עליהם.

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

1 היא טוענת כי אורך תקופת המאסר מאפשר דיון בערעור בלא שהנאשם ירצה את עיקר תקופת
2 המאסר, במיוחד לאור קצב שמיעת הערעורים בבית המשפט המחוזי בנצרת. לדבריה, יש לדחות את
3 הבקשה על מנת שלא לפגוע באמון הציבור ולקיים את המסר שהועבר במסגרת גזר הדין.
4
5 אכן הכלל הוא, כי נאשם שנדון למאסר בפועל יחל בביצועו מייד, למעט מקרים חריגים שבהם
6 מצדיקות הנסיבות עיכוב ביצוע. לכאורה, אין בפניי נסיבה מיוחדת המצדיקה עיכוב ביצוע, במיוחד
7 לאור העובדה כי תקופת המאסר ארוכה דיה לשם דיון בערעור.
8 עם זאת, הערעור הצפוי להיות מוגש יהיה הן על הכרעת-הדין והן על גזר-הדין ויחייב פרק זמן לא
9 מבוטל בטרם יינתן פסק הדין ועל כן, יש להתחשב בכך בהחלטה זו.
10 הפסיקה שהגישה התובעת לעיוני מן הזמן האחרון, שבה נדחו בקשות לעיכוב ביצוע נוגעת לשני
11 מקרים שהם הורשעו הנאשמים במסגרת הסדרי טיעון ולאחר שהודו במיוחס להם והערעורים
12 הצפויים נועדו, איפוא, לדון בגזר הדין בלבד, בהבדל מן המקרה שבפניי.
13
14 כפי שציינתי בהכרעת הדין, מדובר במקרה ראשון מסוגו מבחינת היקפו ועוצמתו וככל הנראה,
15 צפויות לעלות גם במסגרת הערעור שאלות עובדתיות ומשפטיות שיצריכו דיון והכרעה בערכאת
16 הערעור.
17
18 הנאשם אכן שהה במשך תקופה ארוכה מאוד בחלופת מעצר מכבידה שבתנאים עמד ככלל ועל כן,
19 ניתן להניח כי ימשיך ויעמוד בה גם אם תעוכב תחילת ריצוי מאסרו.
20 בהחלטה זו לקחתי בחשבון גם את העובדה כי בחודש הבאה יחול חג הקורבן שאותו יוכל הנאשם
21 לחגוג בקרב משפחתו.
22
23 על כן, סבורני כי ניתן לעכב את תחילת ריצוי מאסרו של הנאשם, כפי שביקש הסנגור.
24
25 עם זאת, רואה אני להחמיר בתנאי חלופת המעצר בהם שוהה הנאשם כיום, וזאת נוכח העונש שנגזר
26 עליו והסיכונים החדשים שנוצרו עקב כך להפרת תנאים ולסיכון לציבור.
27
28 אשר על כן, אני מצווה על עיכוב תחילת מאסרו של הנאשם עד ליום 4/11/2012.
29 במידה ועד למועד זה לא תהיה החלטה אחרת של בית המשפט המחוזי, יתייצב הנאשם באותו יום
30 לא יאוחר מן השעה 12:00 בבית המעצר צלמון כשהוא מצוייד בתעודת זהות.
31

בית משפט השלום בנצרת

11 ספטמבר 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו
סלים(עציר)

1 מובהר לנאשם כי הוא רשאי לבקש מיון מוקדם בשרות בתי הסוהר וכי במידה ויבחר בדרך זו,
2 יתייצב במועד שנקבע לעיל, במקום שעליו יורה קצין המיון.
3
4 עד להתייצבותו של הנאשם לריצוי מאסרו, או עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי, ישהה
5 הנאשם בתנאי מעצר בית מלא ובאיזוק אלקטרוני במקום שבו הוא שוהה כיום.
6 כל שאר תנאי חלופת המעצר שהיו בתוקף ערב מתן גזר הדין, ימשיכו לחול עד למועד זה, לרבות
7 הערבויות הכספיות שישמשו להבטחת התייצבותו לריצוי המאסר.
8
9
10 ניתנה והודעה היום כ"ד באלול התשע"ב, 11/09/2012 במעמד הנוכחים.
11

לילי יונג-גפר, שופטת
סגנית הנשיא

12

13

הוקלד על ידי חגית סעדון